

ei tuon harmaan seinämän valtaa kova maa muuta sen vyöryvää, kylmää kosteutta tämä
pysyvyys ei koskaan estänyt ei se estänyt sama värittömyys käy läpi uudelleen ja uudelleen
minun harmaani, minun rakkaani taas sokeana väreille kannan sinua tässä kovenevassa
maassa pisara pisaralta me saavumme luo sateenkaaren ja rakennamme siitä kestävämmän
harmaani, rakkaani sinun silmilläsi me sen teemme